

FOAIE PAROHIALĂ

11 - 17 februarie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Doamne, doar tu ești speranța noastră, doar tu ești izvorul ce alimentează speranța, doar tu ești țința speranței noastre. Fă, Isuse, ca toți oamenii să simtă Biserica drept un spital de campanie, un spital pentru suflete, în care răniții sunt îngrijiți prin sacramentele vindecării, prin forța cuvântului lui Dumnezeu, prin practicarea faptelor de milostenie trupească și sufletească. Cât de mare nevoie avem să fim vindecați nu doar de bolile noastre fizice, dar mai ales de cele spirituale. În cuvântul tău găsim alinare și mângâiere.

Doamne, trezește în noi conștiința să nu ne temem niciodată de nimic, căci toți suntem prețioși în ochii tăi indiferent de starea în care ne aflăm. În această zi adâncește în noi convingerea că **Ziua Bolnavului** este pentru bolnavi, pentru lucrătorii sanitari, pentru capelani, pentru credincioșii creștini și persoanele consacrate, pentru toate persoanele de bunăvoință, moment forte de rugăciune, de împărtășire, de oferire a suferinței pentru binele Bisericii și de chemare adresată tuturor să recunoască în persoana fratelui bolnav fața sfântă a lui Cristos care, suferind, murind și înviind a realizat mântuirea omenirii.

Doamne, prin gesturi mici și concrete, fără să așteptăm rezultate uimitoare, dar având smerenia celor care vor să adauge o picătură de apă curată într-un ocean adesea prea otrăvit de atâta indiferență și răutate, dă-ne statornicie să facem lucrul acesta chiar dacă am părea pierzători, luați în derâdere sau neinteresanți.

Ne unim în rugăciune cu Preasfânta Fecioară Maria, Mijlocitoarea tuturor harurilor și prima ta adoratoare, Tămăduitoarea bolnavilor, cea care a apărut la Lourdes Bernadetei și ne-a dezvăluit că este *Neprihănit Zămislită*. Prin inima ei preacurată, rugăciunea care se înalță din inimile noastre să ajungă la inima ta deschisă și atât de adesea lăsată singură în acest măreț sacrament al iubirii tale.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Vladimir Silaghi, Mihai Călin Ciupleu, Vasile Erdei și Ioan Grațian Horgoș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Talanții bucuriei!

Așa cum de multe ori se întâmplă atunci când citim Sfânta Scriptura, sensul real al textului este mult mai profund sau câteodată chiar diferit de impresia pe care o avem la o primă citire. Dacă luăm evanghelia de astăzi de exemplu, un prim sens care se desprinde aproape spontan, este cel al datoriei. S-ar părea că în lumea aceasta fiecare dintre noi avem o sarcină de îndeplinit, un fructuos „management” de realizat, în așa fel încât să înmulțim darurile primite de la Domnul. Astfel, la a doua venire, Stăpânul va fi mulțumit de noi. De multe ori vedem viața creștină aproape exclusiv în optica de mai sus, reducându-o la necesitatea împlinirii unor reguli și a unor datorii, apropiindu-ne astfel periculos de mult, poate fără să ne dăm seama, de viziunea celui de-a treilea slujitor: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și de aceea m-am temut ...

Dacă împlinirea poruncilor, rigoarea și seriozitatea vieții creștine sunt lucruri de netăgăduit, ele nu au nicicum o logica de frică sau de teroare în fața unui stăpân nemilos, ci dimpotrivă o logică de iubire și de comuniune. Principala problemă a celui de-al treilea slujitor nu este faptul că nu a reușit să înmulțească talantul, ci imaginea lui greșită despre Dumnezeu, ce îl face să-și îngroape talantul și implicit bucuria vieții, în întunericul unei gropi săpate în pământ. Viziunea lui este similara cu cea a lui Adam după păcatul strămoșesc: Creatorul este un fel de concurent gelos, exigent, capricios. De aceea Adam se ascunde de la fața lui la fel ca omul din evanghelia de astăzi.

Dacă în schimb trecem de această primă și parțială impresie, descoperim un Stăpân care își împarte în mod cu totul gratuit darurile sale. Împărțind darurile, îi cheamă de fapt pe oameni la o împreună-slujire, la responsabilitatea iubirii, îi face părtași bucuriei Lui. La sfârșitul parabolei, vedem ca toate darurile rămân slujitorilor și nu Stăpânului. Chiar și ultimul talant este dăruit celorlalți. Dumnezeu nu păstrează nimic pentru sine, dăruiește totul, chiar și pe Unicul Fiu, din iubire pentru noi.

Fiecare am primit și primim în fiecare zi o mulțime de talanți. Să nu-l supărăm pe Domnul, considerându-l doar un stăpân exigent și sever. Să ne aducem aminte că ne-a creat din nimic și ne-a chemat să împărțim veșnic împreună cu El. Să-i dăruim de aceea încrederea și iubirea noastră.

PS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla